

Moliera

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Południowe

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Artyści

Rok utworzenia nazwy: 1953

Opis

Molier wł. **Jean Baptiste Poquelin** (1622-1673) - wybitny francuski komediopisarz i aktor. Ukończył studia prawnicze w Paryżu. Początkowo zajął się aktorstwem, wystawiał m.in. farsy średniowieczne. Jego pierwszym sukcesem była komedia Pociężne wykwintnisie, doceniona przez króla Ludwika XIV. Jego utwory wyróżniały się wielkimi walorami artystycznymi, uznanie budziło satyryczne podejście do francuskich obyczajów. W sztukach poza pesymizmem, prezentował wiarę w rozum ludzki i zdolność walki ze złem. Jego najważniejsze sztuki to: Szkoła żon, Świętoszek, Don Juan, Mizantrop, Skąpiec, Szelmostwa Skapena. Ostatnim jego dziełem był Chory z urojenia. Podczas wystawiania tej sztuki zmarł na scenie.

Spoczywa:

Cmentarz Pere-Lachaise w Paryżu.

Ciekawostki

Od 1643 była to prywatna uliczka, w 1665 została zagrodzona i umieszczono na niej zwały drewna. Ponownie powstała w miejscu podwórza pałacu Pocięjów. W 1778 szambelan Uruski rozebrał część starych zabudowań, robiąc miejsce ulicy. W 1781 nadano jej nazwę Nowosenatorska. W 1808, po rozebraniu pałacu, stanowiła łącznik między Senatorską a pl. Teatralnym. W XIX w. zabudowano kamienicami stronę parzystą. W 1881 ulicą puszczono tramwaj konny, zamieniony w 1909 na elektryczny. W czasie II wojny światowej ulica została całkowicie zniszczona. Po wojnie zabudowana nowymi gmachami.

Stan obecny:

~ Nr 1\3: Hotel Rzymski. Pierwotnie stał tu w XVIII w. zajazd Rydzyna, którego właścicielami byli Sułkowscy. W 1832 wybudowano tu nowy hotel, który cieszył się dużą popularnością aż do jego

likwidacji w 1939, kiedy budynek został zburzony przez hitlerowców.

~ Nr 2-14: kamienice klasycystyczne z końca XIX w., zburzone w 1944.

Nr 2\4: Ogólnokształcąca Szkoła Baletowa im. Romana Turczynowicza. Budynek powstał w latach 1952-3 wg proj. Bohdana Pniewskiego. 03.09.1979, dzięki staraniom jednej z nauczycielek szkoły, Elżbiety Romanowej, szkoła otrzymała za patrona Romana Turczynowicza "tancerza, baletmistrza, choreografa i pedagoga baletu warszawskiego epoki romantyzmu. Uczył on tańca w Teatrze Wielkim". W budynku znajdowały się również mieszkania. Jedno z nich zajmował Władysław Jotkiewicz (1924-1988) - architekt, wieloletni współpracownik Bohdana Pniewskiego, wykładowca Politechniki Warszawskiej, którego najśłynniejszymi dokonaniem w stolicy są Państwowy Teatr Żydowski im. E. R. Kamińskiej (1970), siedziba Sekretariatu Episkopatu Polski (1982) oraz współautorstwo projektu odbudowy Teatru Wielkiego (1965).

Nr 8: Blok osiedla Plac Teatralny. Mieszkało tu wiele osób związanych z Operą i Teatrem Wielkim, np. Janusz Wojciech Cegieła (ur. 1926) - publicysta muzyczny, scenarzysta, autor kilkunastu książek o tematyce muzycznej. Jego sąsiadem był Henryk Czyż (1923-2003) - dyrygent, pedagog, kompozytor i literat. Przez wiele lat był dyrygentem Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia a potem Opery Warszawskiej, prowadził też klasę dyrygentury Akademii Muzycznej w Warszawie. Dla potrzeb TVP stworzył i poprowadził program "Nie taki diabeł straszny". Skomponował wiele utworów orkiestrowych a także musical "Białowłosa". Wydał również kilka książek, wśród nich także tom "Pamiętam, jak dziś". Do grona lokatorów zaliczał się również Andrzej Hiolski (1922-2000) - śpiewak operowy (baryton), znany z partii Janusza w "Halce" Stanisława Moniuszki, Marcelego w "Cyganerii" G. Pucciniego, Figara w "Cyruliku sewilskim" G. Rossiniego czy Hrabiego di Luny w "Trubadurze" G. Verdiego, znakomity interpretator pieśni F. Chopina, M. Karłowicza czy F. Schuberta. Kolejną mieszkanką była Krystyna Jamroz-Mikulicz (1923-1986) - śpiewaczka operowa (sopran dramatyczny), wieloletnia solistka Teatru Wielkiego, mająca w swym repertuarze ponad 30 ról w tym m.in. tytułową w "Turandot" G. Pucciniego, Desdemony w "Otellu" G. Verdiego czy Matki Joanny od Aniołów w "Diablach z Loudun" K. Pendereckiego.

2009 grupa Twożywo wykonała mural związany z Powstaniem Warszawskim. Jest to pytanie, co będzie, jeśli skoczę? Czyli co będzie jeśli zaczniemy powstanie? W 2009, 2 tygodnie przed 1 sierpnia wspólnota mieszkaniowa naprawiła syrenę na dachu, aby mogła zawyc na Godzinę W.

Data nadania nazwy: 1953.05.28. Wcześniej nazywała się Nowosenatorska (1781-1929) i marszałka Ferdynanda Focha (1929.05.27 - 1953.05.28). W czasie okupacji Niemcy przemianowali ją na Theaterstrasse (1940.05.24 - 1945.01.17)